

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Danuta Pasiut**

po rozpoznaniu w dniach: 11 października 2019 roku, 20 grudnia 2019 roku, 19 czerwca 2020 roku, 2 września 2020 roku

sprawy karnej

M. W. (1)

syna K. i B. z domu O.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W okresie od 19 marca 2016 roku do 21 września 2017 roku w miejscowości K. G. Druga województwa (...) przywłaszczył sobie cudzą rzecz ruchomą w postaci 133 sztuk bydła wartości 158004 PLN na szkodę F. O. (1);

to jest o przestępstwo z art. 284 § 2 kk

I. W ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia uznaje **M. W. (1)** za winnego tego, że w okresie od 19 marca 2016 r. do 19 sierpnia 2016 r. w miejscowości S. w województwie (...) dokonał przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci 104 sztuk bydła o wartości 123.552 złotych na szkodę F. O. (1), w ten sposób, że po dostarczeniu mu bydła w dniu 19 marca 2016 r. nie zapłacił za towar ani też nie dokonał jego zwrotu – co stanowi przest. z art. 284 §1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy, przy zastosowaniu art. 37a kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. i w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, tj. karę grzywny w kwocie 7.500 (siedem tysięcy pięćset) złotych,

II. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w kwocie 3.337,74 (trzy tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 74/100) złotych oraz opłatę w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych,

III. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego M. W. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego F. O. (1) kwotę (...) (tysiąc siedemset cztery) złote tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika.

UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 16
września 2020 r.**

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1154/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. W. (1)	Oskarżony został o to, że: w okresie od 19 marca 2016 roku do 21 września 2017 roku w miejscowości K. G. Druga województwa (...) przywłaszczył sobie cudzą rzecz ruchomą w postaci 133 sztuk bydła wartości 158.004 PLN na szkodę F. O. (1) tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.	

		<p>W ramach tego czynu uznano go za winnego tego, że w okresie od 19 marca 2016 r. do 19 sierpnia 2016 r. w miejscowości S. w województwie (...) dokonał przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci 104 sztuk bydła o wartości 123.552 złotych za szkodę F. O. (1) w ten sposób, że po dostarczeniu mu bydła w dniu 19 marca 2016 r. nie zapłacił za towar a ni też nie dokonał jego zwrotu – co stanowi przest. z art. 284 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzony F. O. (1) prowadzi działalność gospodarczą Skup sprzedaż i ubój zwierząt rzeźnych O. F. z siedzibą w Ż.(...), (...)-(...) N.. Ww. trzyma zwierzęta na placu w K. G. Drugiej pod L.. Oskarżony natomiast prowadzi Gospodarstwo Rolne (...) z siedzibą w miejscowości S. 10, (...)-(...) D.. Powyżej wskazani przedsiębiorcy od 2015 r. współpracowali ze sobą, ten sposób, że oskarżony kupował od pokrzywdzonego bydło.</p> <p>Po wcześniejszym uzgodnieniu warunków umowy, w dniu 19 marca 2016 r. M. W. (2) wraz z M. O. (1) (mającym notarialne upoważnienie</p>	umowa z dnia 19.03.2016 r.	55	

do zawierania transakcji w imieniu F. O. (1)), ustalili, że oskarżony dokona zakupu od pokrzywdzonego stado 133 sztuk byczków za kwotę 158 004 zł. Zarówno umowa, jak również faktura została sporządzona jeszcze tego samego dnia. Zgodnie z treścią umowy w dniu sprzedaży zwierzęta były zdrowe. Płatność za bydło miała nastąpić z odroczonym terminem płatności (60 dni).

Pracownicy pokrzywdzonego F. O. (1) w osobach M. O. (1) J. S. i R. K. (obecnie nieżyjący) przetransportowali 133 byczków do gospodarstwa oskarżonego w miejscowości S. w województwie (...). Po dokonaniu wyładunku, dokumenty w postaci umowy, faktury, jak również zgłoszeń przemieszczenia bydła zostały podpisane przez ojca oskarżanego - K. W. (1) (jako "kupujący"). Na fakturze w rubryce "sprzedający" podpisał się M. O. (1), natomiast na umowie - J. S., jak również M. O. (1). Do dokumentów dołączone załąły paszporty i świadectwa zdrowia zwierząt.

Faktura nr (...)

55

częściowe zeznania M. O. (1)	19. 25, 52-53, 203 na odwrocie-204	
zeznania F. O. (1)	15, 203 na odwrocie	
częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	72, 201 na odwrocie - 202	
częściowe zeznania K. W. (1)	74-75, 2-5	
opinia biegłego w zakresie ekspertyzy dokumentów	328-347	
kserokopia akt sprawy XGC 629/18	218-295	
zgłoszenie przemieszczenia bydła	314	
częściowe zeznania J. S.	34, 212 na odwrocie-213	
zeznania E. S.	214	
wykaz zdarzeń zwierzęcych zgłoszonych przez posiadacza zwierząt dla 133 sztuk bydła	258-295	
zeznania M. W. (3)	214 na odwrocie-215	
częściowe zeznania J. K. (1)	215 na odwrocie=216	
częściowe zeznania J. K. (2)	216	
częściowe zeznania J. W.	216	
częściowe zeznania S. W.	216 na odwrocie-217	

<p>Pomimo upływu terminu płatności M. W. (1) nie uiścił pokrzywdzonemu należności za zakupione zwierzęta. Nie składał również reklamacji dotyczącej stanu zdrowia zakupionego bydła, jak również nie zwrócił zwierząt pokrzywdzonemu. Przez następnych kilka miesięcy hodował bydło, traktując jak swoją własność.</p> <p>Dopiero począwszy od 14.07.2016 do 19.08.2016 r. oskarżony zwrócił J. S. 29 sztuk bydła, które zostały zarejestrowane na brata ww. – Ł. S.. Pozostałe 104 sztuki o wartości 123.552 zł - pozostały u oskarżonego, który w konsekwencji dokonał ich sprzedaży na rzecz innych osób i podmiotów gospodarczych.</p>	<p>zeznania M. O. (1)</p>	<p>19. 25, 52-53, 203 na odwrocie-204</p>	
<p>zeznania F. O. (1)</p>	<p>15, 203 na odwrocie</p>		
<p>częściowe wyjaśnienia M. W. (1)</p>	<p>72, 201 na odwrocie - 202</p>		
<p>częściowe zeznania K. W. (1)</p>	<p>74-75, 2-5</p>		
<p>kserokopia akt sprawy XGC (...)</p>	<p>218-295</p>		
<p>częściowe zeznania J. S.</p>	<p>34, 212 na odwrocie-213</p>		
<p>wykaz zdarzeń zwierzęcych zgłoszonych</p>	<p>258-295</p>		

przez posiadacza zwierząt dla 133 sztuk bydła			
zeznania M. W. (3)	214 na odwrocie-215		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. W. (1)	Czyn z art. 284 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przywłaszczenie 29 sztuk bydła na szkodę F. O. (1) ze stada liczącego pierwotnie 133 sztuk bydła.	wykaz zdarzeń zwierzęcych zgłoszonych przez posiadacza zwierząt dla 133 sztuk bydła częściowe wyjaśnienia M. W. (1) zgłoszenie przemieszczenia bydła	258-295 71, 201 na odwrocie – 202 314	
OCena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	Przechodząc do oceny wyjaśnień M. W. (1) w kontekście relacjonowanych przezeń okoliczności dotyczących	

		<p>zdarzenia z udziałem oskarżonego, jak i na tle innych dowodów - przekonały one Sąd o swej wiarygodności w zakresie, w którym przyznał, że bydła w ilości 133 sztuk byczków zostało mu dostarczone, jak również że transport zwierząt przyjął jego ojciec K. W. (1), któremu udostępnił swoje pieczętki. Sąd nie znalazł również podstaw do odmówienia wiarygodności wyjaśnień oskarżanego odnośnie kwestii oddania kilkudziesięciu sztuk bydła J. S. (bydło zarejestrowane zostało na jego brata Ł. S., który prowadził wspólnie z ww. gospodarstwo rolne), czy wreszcie przyznania się oskarżonego do sprzedaży pozostałej części zwierząt, przy jednoczesnym braku płatności za nie pokrzywdzonemu.</p>	
<p>zeznania F. O. (1)</p>	<p>W przedmiotowej sprawie Sąd nie widzi powodów, dla których zeznania F. O. (1) mogłyby zostać uznane jako niewiarygodne. Przeciwnie depozycje te znajdują swoje odzwierciedlenie także w pozostałym materiale dowodowym zebranym w przedmiotowej sprawie. Świadek ten szczerze przyznał, że nie zna szczegółów umowy zawartej z oskarżonym M. W. (1), albowiem wskazaną transakcją zajmował się w całości M.</p>		

	<p>O. (1). Niemniej jednak, analizowany świadek podniósł, że na pieczętkach firmowych widnieje jego telefon, a co za tym idzie w sytuacji, w której oskarżany nie był zadowolony z zakupionego bydła - mógł się z nim skontaktować, czego jednakże nie uczynił.</p>	
<p>Częściowe zeznania M. O. (1)</p> <p>częściowe zeznania J. S.</p>	<p>Przystępując do oceny zeznań M. O. (1) i J. S.</p> <p>Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że jako osoby, które bezpośrednio zajmowały się zawarciem umowy stanowiącej przedmiot niniejszego postępowania - są oni bezpośrednio zaangażowani w niniejszą sprawę. Niemniej jednak, zeznania ich należy ocenić jako przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie. W szczególności należy skonstatować, iż świadkowie ci w sposób stanowczy w toku całego postępowania wskazywali na najważniejsze w świetle niniejszej sprawy kwestie, a to fakt poczynienia z oskarżanym uzgodnień odnośnie sprzedaży określonej ilości bydła, fakt, przetransportowania zwierząt do siedziby M. W. (1), czy wreszcie fakt zatrzymania tych zwierząt przez oskarżonego bez równoczesnej zapłaty za nie. Należy podkreślić, że odnośnie wskazanych powyżej czynności sprawczych składających</p>	

	<p>się na przestępstwo przywłaszczenia, zeznania M. O. (1) i J. S. miały pokrycie także w depozycjach innych świadków, a co istotne - w dużej mierze w wyjaśnieniach samego oskarżonego M. W. (1) i jego żony M. W. (3) (w części, w której ww. przyznała, że oskarżony traktował zwierzęta jak swoją własność).</p>	
częściowe zeznania K. W. (1)	<p>Przechodząc do analizy zeznań K. W. (1) należy mieć na uwadze, że podlegają one niejako podwójnej ocenie, raz z uwagi na źródło z którego pochodzą, a drugi raz z uwagi na ich treść. Nie można bowiem zapominać, że wymieniony świadek jest ojcem oskarżonego. Już z tej racji jest osobą zainteresowaną w korzystnym przedstawianiu okoliczności mających związek z M. W. (1), który jest dla niej osobą najbliższą, przy czym oczywiście takie jej zachowanie może mieć charakter przemyślany i celowy, jak i może tak zeznawać w sposób niekontrolowany, instynktowny, mając na celu szeroko rozumianą pomoc synowi – co też miało miejsce w niniejszej sprawie. Jest to tym bardziej uzasadnione, że to analizowany świadek przyjął transport stada</p>	

bydła, o którym mowa w niniejszym postępowaniu, jak również podpisał się zarówno na umowie sprzedaży zwierząt, jak również na fakturze. Na uwadze należy mieć jednakże fakt, że K. W. (1) nie zaprzeczył powyższemu tj. przyznał, że to właśnie on przyjął transport bydła i dlatego też w tym zakresie należy dać jego depozycją wiarę. Niemniej jednak, ww. w swoich zeznaniach podjął próbę uwiarygodnienia wyjaśnień oskarżonego w części, w której M. W. (1) forsował tezę, że zwierzęta miały przyjechać do niego jedynie na próbę. W tym też zakresie, Sąd nie obdarzył walorem wiarygodności jego zeznań - o czym jednakże będzie mowa poniżej.

zeznania E. S.

Sąd uznał w całości za wiarygodne zeznania E. S.. Zarówno treść zeznań ww. świadka, jak i bezpośredni kontakt w czasie przesłuchania nie dają podstaw do kwestionowania przedstawionej przez niego wersji zdarzenia. Analizowany świadek szczerze przyznał, że nie ma wiedzy odnośnie warunków umowy sprzedaży stada 133 sztuk bydła, albowiem M. W. w tym zakresie porozumiewał się z M. O. (2) i J. S.. Niemniej jednak, w sposób stanowczy wskazał,

	<p>że zwierzęta zostały załadowane i przewiezione do gospodarstwa oskarżonego, gdzie pozostały. Zdaniem ww. świadka zwierzęta były zdrowe, na co wskazują posiadane przez nich świadectwa zdrowia.</p>	
zeznania M. W. (3)	<p>Oceniając zeznania M. W. (3) (żony oskarżanego) nie sposób nie zaobserwować, że analizowany świadek początkowo podjęła próbę potwierdzenia wiarygodności wyjaśnień oskarżanego poprzez twierdzenie, że przywiezione byki były chore, dlatego też - pokrzywdzony miał odebrać chore, a w zamian przywieźć zdrowe. Niemniej jednak, w toku swoich zeznań w konsekwencji starała się odizolować się od całej sprawy podkreślając, że nie była przy rozmowach odnośnie rozliczania z F. O., że "ma swoje obowiązki" (k. 214 na odwrocie), że nie wie czy wobec jej męża prowadzone są jakieś postępowania karne i gospodarcze, nie wie również ile byków zostało przywiezionych. Istotnym jednakże w świetle ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie jest stwierdzenie ww. gdzie z całą stanowczością przyznała, że M. W. (2) przywiezione zwierzęta traktował jak swoją własność: "Mąż</p>	

	traktował te zwierzęta jak swoją własność" (k. 215)	
<p>częściowej zeznania J. W.</p> <p>częściowe zeznania J. K. (2)</p> <p>częściowe zeznania J. K. (1)</p> <p>częściowe zeznania S. W.</p>	<p>Są dał wiarę zeznaniom J. K. (1), J. K. (2), J. W. i S. W. odnośnie faktu, że w dniu 19 marca 2016 roku byli waz z oskarżonym M. W. (1) i jego żoną M. W. (3) na Dziękczynnej Mszy Ś.. Zeznania te mają znaczenie w kontekście ustalenia kto odebrał transport stada 133 sztuk bydła od pracowników firmy pokrzywdzonego F. O. (1). Pozostałe zaś zeznania ww. nie wniosły nic do sprawy albowiem nie byli oni świadkami transakcji pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym, całą natomiast wiedze na ten temat posiadali od oskarżonego M. W. (1).</p>	
<p>kserokopia akt sprawy XGC (...)</p>	<p>Kopie akt sprawy stały się pomocne w weryfikacji stanu faktycznego w niniejszej sprawie, jak również podjęcia decyzji dotyczącej zasądzenia ewentualnego środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody.</p>	
<p>wykaz zdarzeń zwierzęcych zgłoszonych przez posiadacza zwierząt dla 133 sztuk bydła</p> <p>zgłoszenie przemieszczenia bydła</p>	<p>Brak było także jakichkolwiek podstaw do podważenia wiarygodności innych dowodów włączonych w krąg materiału dowodowego w niniejszej sprawie tj. wykazu zdarzeń zwierzęcych zgłoszonych przez posiadacza zwierząt,</p>	

	<p>czy też zgłoszenia przemieszczenia bydła. Przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone zgodnie z obowiązującym prawem, przez osoby do tego kompetentne i we właściwej formie. Nadto, żadna ze stron procesu nie kwestionowała danych zawartych w przedmiotowych dokumentach. W związku z powyższym również te dokumenty stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie tj. obrazują czyją własnością w danym momencie były poszczególne sztuki bydła ze stada, które zostało sprzedane M. W. (1).</p>	
<p>Faktura nr (...) umowa z dnia (...)</p>	<p>Dokumenty te dowodzą zawarcia umowy kupna - sprzedaży stada 133 sztuk bydła przez M. W. (1) z pokrzywdzonym: Skup sprzedaż i ubój zwierząt rzeźnych O. F. z siedzibą w Ż.(...), (...)-(...) N..</p>	
<p>opinia biegłego w zakresie ekspertyzy dokumentów</p>	<p>Opinia odpowiada na kluczowe dla sprawy pytanie kto podpisał się na umowie z dnia (...).r. jak również fakturze nr (...), dzięki której możliwa stała się weryfikacja zeznań świadków (w tym wyjaśnień oskarżonego), jak również ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Jej treść nie budzi wątpliwości, nie była</p>	

	kwestionowana w toku postępowania.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia M. W. (1)	<p>Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przeczy depozycjom M. W. (2) w zakresie, w jakim wskazywał, że zakupione od pokrzywdzonego byczki chorowały i miało to stanowić jedną z przyczyn braku zapłaty za nie. Oskarżony utrzymywał bowiem, że dopiero po przywiezieniu transportu bydła miał zdecydować, czy je zakupi: "mieli przywieźć bydło, zrobimy przemieszczenie w agencji, zobaczymy jak bydło się wychowa i dopiero wtedy usiądziemy i będziemy liczyć ile mamy zapłacić" (k. 202).</p> <p>Niewątpliwie jednak wyjaśnienia takiej treści zostały złożone wyłącznie na użytek niniejszego postępowania, celem stworzenia jak najkorzystniejszej dla siebie sytuacji procesowej. Oskarżony doskonale zdawała sobie sprawę z</p>	

odpowiedzialności karnej za postępowanie, którego się dopuścił i dlatego w składanych wyjaśnieniach starał się udowodnić brak ze swojej strony zamiaru przywłaszczenia stada bydła. Takie stanowisko M. W. (1) skutecznie kwestionuje zebrany w sprawie materiał dowodowy. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, że wyjaśnienia oskarżanego w powyższym zakresie są niespójne, albowiem z jednej strony utrzymuje, że miał przez jakiś czas hodować bydło, aby zobaczyć "jak się wychowa" i dopiero wtedy ewentualnie zdecydować o jego zakupie, z drugiej zaś w toku swoich wyjaśnień utrzymuje, że od początku (już w momencie dostawy) "nie chcieliśmy wskazanego bydła wziąć" (k. 202). Ostatnie zaś przeczy zachowaniu oskarżanego, który wszak udostępnił swojemu ojcu K. W. (1) pieczętki, aby ten pokwitował odbiór stada. Co więcej, mając na uwadze, że ww. utrzymywał, że zwierzęta były w tragicznym stanie nasuwa się pytanie - dlaczego nie zareagował na powyższe. Wszak oskarżany nie podjął żadnych oficjalnych kroków względem pokrzywdzonego, aby zwrócić wskazane bydło ze względu na stan zdrowia zwierząt. W świetle

	<p>wyjaśnień oskarżonego, zgodnie z którymi również wcześniejsze dostawy bydła przez pokrzywdzonego charakteryzowały się złym stanem zdrowia zwierząt, a co za tym idzie "ja miałem straty z poprzednich partii" (k. 201) – wskazane powyżej zachowanie ww. pozbawione jest zupełnie logiki. Niezrozumiałe jest bowiem zachowanie doświadczonej osoby prowadzącej gospodarstwo rolne, która pomimo wcześniejszych złych doświadczeń z kontrahentem, nie reaguje na kolejną „wadliwą” dostawę, zatrzymując zwierzęta i hodując je przez kilka miesięcy. Zatem, tłumaczenie oskarżonego, zgodnie z którym "na piśmie nie kwestionowałem stanu zdrowia bydła ponieważ wierzyłem O." w świetle poprzednich jego rzekomych strat wynikających z umów z pokrzywdzonym - jest niewiarygodne. Wszak dopiero począwszy od 14.07.2016 do 19.08.2016 r. M. W. (2) zwrócił J. S. 29 sztuk bydła, natomiast pozostałe zwierzęta nadal hodował, w konsekwencji je sprzedając (pomimo braku uregulowania należności względem pokrzywdzonego F. O. (1)).</p>	
<p>częściowe zeznania M. O. (1)</p>	<p>Sąd uznał za niewiarygodne zeznania J.</p>	

<p>częściowe zeznania J. S.</p>	<p>S. i M. W. odnośnie osoby, która podpisała się zarówno na umowie kupna- sprzedaży stada 133 sztuk byczków, jak również na fakturze. Pomimo bowiem tego, że ww. podnosili, że podpis złożył oskarżany M. W. (1), zgodnie z opinią biegłego w zakresie ekspertyzy dokumentów - podpis należy do K. W. (1) (ojca oskarżonego). Dodatkowo należy podkreślić, że Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzenia J. S. jakoby nie posiadał wiedzy odnośnie zarejestrowania w stadzie swojego brata - Ł. S. krów w ilości 29 sztuk, których poprzednim właścicielem był M. W. (1). Przeczą temu bowiem zarówno nieosobowe materiały dowodowe zgromadzone w sprawie, jak również charakter współpracy ww. świadka z Ł. S. (prowadzą wspólnie gospodarstwo rolne).</p>	
<p>częściowe zeznania K. W. (1)</p>	<p>Jak już była o tym mowa powyżej, analizowany świadek podjął próbę uwiarygodnienia wyjaśnień oskarżonego w części, w której M. W. (1) forsował tezę, że zwierzęta miały do niego przyjechać jedynie na próbę, a mając na uwadze, że w jego opinii - bydło było chore - nie chciał je kupić. Dowodem na powyższe miało być chociażby to, że K. W. (2) przyjmując transport bydła miał podpisać</p>	

jedynie dokument WZ. Jednakże, jak wynika ze zgromadzone w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentu umowy sprzedaży stada, jak również faktury czy wreszcie zgłoszeń przemieszczenia bydła - wszystkie te dokumenty podpisał K. W. (1). Świadek ten co prawda starał się wykazać, że nie był świadomy co podpisuje, albowiem nie miał okularów i nie widział jaki dokument ma przed sobą, niemniej jednak, nie sposób uznać wskazane tłumaczenie za logiczne. Wszak, ww. podpisał w sumie 5 dokumentów (umowę, fakturę i trzy dokumenty przemieszczenia stada). W sytuacji zatem, w której zgodnie z jego twierdzeniem - miał złożyć podpis jedynie na jednym dokumencie, argument o braku okularów w świetle ilości pism jakie podpisał - jest absolutnie nieprzekonujący.

Zeznania Ł. S.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania Ł. S., albowiem świadek ten w toku swoich zeznań podjął próbę odizolowania się od sprawy. Wszak pomimo tego, że ww. prowadził gospodarstwo rolne razem ze swoim bratem J. S., równocześnie twierdził, że nie zna szczegółów pracy swojego brata, nie wie jak często krowy zjawiały

	się na gospodarstwie, które prowadził, czy wreszcie, że nie ma wiedzy w jaki sposób krowy były rejestrowane i wyrejestrowane z jego stada.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że w okresie od 19 marca 2016 r. do 19 sierpnia 2016 r. w miejscowości S. w województwie (...) M. W. (1) dokonał przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci 104 sztuk bydła o wartości 123.552 złotych na szkodę F. O. (1), w ten sposób, że po dostarczeniu mu bydła w dniu 19 marca 2016 r. nie zapłacił za towar ani też nie dokonał jego zwrotu – co stanowi przest. z art. 284 §1 kk i Przepis <u>art. 284 § 1 k.k.</u> stanowi, iż przestępstwo przywłaszczenia różni się			

od kradzieży brakiem elementu zaboru rzeczy, która znajduje się w posiadaniu sprawcy, przy czym sposób wejścia przez sprawcę w jej posiadanie jest obojętny dla bytu przestępstwa. Sprawca zatem nie musi - tak jak przy kradzieży - przejawiać przestępnej aktywności, aby wejść w posiadanie rzeczy. Przedmiotem ochrony przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. jest własność lub inne prawa rzeczowe albo obligacyjne do rzeczy ruchomej lub prawo majątkowe. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. polega na przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa. Przywłaszczenie rozumieć należy jako rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym z wykluczeniem osoby uprawnionej. Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem (*animus rem sibi habendi*). Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu

(vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 I 1978 r., sygn. V KR 137/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64). Przepis określony w art. 284 k.k. jest przestępstwem materialnym, do dokonania którego ustawa wymaga powstania skutku, w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) lub osobę posiadającą inne prawo do rzeczy tej rzeczy w wyniku działania sprawcy lub utraty prawa majątkowego. O zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp. (tak wyrok. Sądu Najwyższego z dnia 6 V 2004 r., V KK 316/03, OSNKW 2004, nr 7-8, poz. 70). Z kolei przestępstwo określone w art. 284 § 2 k.k. stanowi kwalifikowany typ przywłaszczenia. Przepis ten chroni własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne przysługujące danemu podmiotowi do rzeczy ruchomej. Przepis art. 284 § 2 k.k. chroni szczególnie stosunek zaufania, którym został obdarzony sprawca przez właściciela rzeczy. Ochrona tego szczególnego stosunku zaufania oraz naruszenie go przez sprawcę sprzeniewierzenia

uzasadnia surowszą odpowiedzialność sprawcy dopuszczającego się tej postaci przywłaszczenia. Powierzenie jest to przekazanie władztwa nad rzeczą z zastrzeżeniem obowiązku jej ewentualnego zwrotu. Powierzenie może nastąpić z prawem do używania lub użytkowania rzeczy bądź bez tego prawa (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1981 r., Rw 207/79, OSNKW 1978, nr 10, poz. 116).

Sąd przyjął, że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z uzyskanymi w ramach umowy mu zwierzętami tak jakby był ich właścicielem. M. W. (2) bowiem postanowił zadysponować bydłem, za które nie uiścił zapłaty. Najpierw bowiem przez kilka miesięcy hodował bydło, by w konsekwencji sprzedać je na rzecz wielu innych osób. Nie może być wątpliwości zatem, że dysponował krowami jak właściciel, którym nie był. Sąd natomiast uznał, że zwierzęta nie zostały mu powierzone w rozumieniu art. 284 2 kk. One zostały mu natomiast wydane w ramach umowy sprzedaży. Z tej umowy oskarżony nie wywiązał się, to znaczy nie zapłacił za zatrzymane bydło lecz postąpił jak z własnym.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	I	I	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami <u>art. 53 k.k.</u> nakazującymi uwzględnić zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, jak też mając na uwadze ustawowe granice zagrożenia danego rodzaju typów czynów zabronionych oraz limitującą funkcję stopnia winy oskarżonego.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą M. W. (2) Sąd uznał stosunkowo duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra.</p> <p>Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność i to o dużej wartości. Jego działanie doprowadziło do niemożliwości zwrotu dla pokrzywdzonego części krów będących jego własnością (oskarżony bowiem nie uregulował należności za zwierzęta), co z kolei naraziło go na poniesienie szkody majątkowej. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował również</p>

fakt, że oskarżony był już wcześniej karany (k. 107)

Sąd nie znalazł po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących.

Nadto, Sąd miał na uwadze, że nowelizacją kodeksu karnego, która weszła w życie 1 lipca 2015 r., zasadniczo zmieniono filozofię karania i dano bezwzględny prymat karom grzywny i ograniczenia wolności, zaś karę pozbawienia wolności potraktowano jako ultima ratio. Służy temu rozbudowany system przepisów pozwalających na orzekanie kar alternatywnych wobec pozbawienia wolności. Jak podkreślono w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) „przepis ten stanowi dyrektywę sądowego wymiaru kary, która skłania sądy do orzekania zamiast kary pozbawienia wolności kar wolnościowych”.

Zdaniem Sądu, zapobiegawczy sens reakcji karnej na czyn, którego dopuścił się oskarżony zrealizowany zostanie już przez orzeczenie - przy zastosowania wspomnianego art. 37a k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020

roku w zw. Z art. 4 § 1 k.k.) - kary grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych – tj. kary grzywny w kwocie 7.500 (siedem tysięcy pięćset) złotych.

Kara grzywny we wskazanym wymiarze w ocenie Sądu jest karą sprawiedliwą, uwzględniającą stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionych czynów, pozwalającą na osiągnięcie wobec oskarżonego korzystnych efektów poprawczych i zapobiegawczych. M. W. (1) dopuścił się przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści materialnej - natomiast kara grzywny ma funkcję represyjną, jak również ma spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy przestępstwa, uzmysłwić mu poprzez swój materialny wymiar, że jego zachowanie było społecznie szkodliwe i jako takie nie powinno mieć miejsca w przyszłości. Jako osoba dorosła, dojrzała winien wiedzieć, jak w takiej sytuacji należy się zachować. Z jednej strony grzywna wymusi na oskarżonym konieczność zastanowienia się nad swoim postępowaniem, uzmysłwi mu, jakie przepisy prawa zostały

			<p>naruszone, co będzie też dla niego nauką na przyszłość i wymusi na nim konieczność zachowywania zgodnego z prawem, a z drugiej przypomni innym ludziom o takim obowiązku i będzie dla nich sygnałem, że na takie zachowania ze strony organów i instytucji państwowych przyzwolenia nie ma. Grzywna stanowi dolegliwość pozwalającą odczuć choć w sferze materialnej naganność poczynań oskarżonego.</p> <p>W ocenie Sądu, osadzenie oskarżonego w warunkach zakładu karnego naraziłoby społeczeństwo na wysokie koszty ich utrzymania, grożąc zarazem ich dalszą demoralizacją. Orzeczona zaś kara grzywny zawiera określoną dolegliwość. Sankcja ta zawiera w sobie wszystkie elementy kary, równocześnie kara ta pozbawiona jest wad kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, tak ukształtowana kara, spełnia swoje cele w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżonego.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Uznając oskarżonego za winnego Sąd nie podzielił wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody. Decyzja tego rodzaju wynika z treści art. 415 par. 1 kpk, zgodnie z którym obowiązek naprawienia szkody nie orzeka się jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania. W niniejszej sprawie toczy się takie postępowanie przed Sądem Okręgowym w Łodzi (k. 218).</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	W przedmiotowej sprawie brak było okoliczności	

pozwalających na zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Artykuł 627 k.p.k. wyznacza bowiem ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą w przypadku wydania wyroku skazującego Sąd kosztami sądowymi obciąża oskarżonego. W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie nie zmaterializowały się okoliczności, o których mowa w art. 624 § 1 k.p.k. Mianowicie, oskarżony jest osobą w wieku produkcyjnym, nie posiadając schorzeń czy dolegliwości uniemożliwiających mu pracę, a także w toku procesu korzystał z pomocy obrońcy z wyboru. Tym samym, nic nie stoi na przeszkodzie aby M. W. pokrył koszty wywołane tylko i wyłącznie swoim bezprawnym zachowaniem w postaci wydatków w kwocie 3.337,74 (trzy tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych 74/100) złotych oraz opłatę w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych,

Zasądzone koszty obejmują ryczałt za doręczenia w dochodzeniu i przed Sądem po 20 złotych, koszt kart karnej 30 złotych, wypłacone należności świadków za

	stawiennictwo w sądzie, koszt opinii biegłego.	
III	Na zasadzie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego M. W. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego F. O. (1) kwotę 1704 (tysiąc siedemset cztery) złote tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika, co obejmuje stawki za postępowanie przygotowawcze i sądowe zakończone w czwartym terminie rozprawy.	
Podpis		